Prima parte a campionatului divizionar s-a încheiat, timpul s-a zburlit, înăbușind — cum se spune — în fașă orice intenție de continuare a sezonului oficial, pentru descongestionarea programului de primăvară. Echipele au intrat în vacanță, dar... discuțiile continuă. Și, firește, tot pe marginea turului campionatului. Discută toată lumea : suporterii, jucătorii, arbitrii, tehnicienii. Mai ales aceștia din urmă, care folosesc totalitatea comentariilor pentru a crea punctul de plecare al pregătirilor pentru sezonul de primăvară.

Ne vom încadra și noi în această atmosferă de discuții post-competiționale în dorința de a contribui la îmbunătățirea viitoarei activități în acest sector.

În afara unor analize asupra comportării celor 16 echipe, „serial" care începe chiar din acest număr al revistei, în pag. 4—5, ne vom opri și asupra unor probleme ridicate de prima parte a întrecerii divizionare A, de la clasament — ca oglindă a comportării echipelor — până la aspectele educative, trecînd în revistă toți factorii antrenamentului.

Deschidem acest scurt ciclu printr-o discuție asupra clasamentului, a ceea ce reflectă el din sezonul de toamnă.

CE OGLINDEȘTE CLASAMENTUL TURULUI ?

MAI MULT COMPORTAREA ECHIPELOR ȘI MAI PUȚIN VALOAREA LOR

...Cu antrenorul **Coloman Braun-Bogdan** nu te plictisești niciodată, nu ești condamnat la tăceri prelungite. Antrenorul emerit are un debit de invidiat și dispune de un sac întreg de subiecte interesante cu care, vrînd-nevrînd, te atrage la discuții lungi, dacă-ți pui mintea pină în orele înserării. Vasta lui experiență, cunoașterea profundă a problemelor fotbalului, practica lui îndelungată de antrenor fi îngăduie să întrețină partenerii cu amănunte din cele mai interesante.

CLASAMENTUL SUB LUPĂ

Într-o astfel de discuție ne-am găsit angajați mai zilele trecute. Ne puneam întrebarea ce reflectă un clasament : comportarea sau valoarea unei echipe, sau pe amîndouă ?

„Eu personal — precizează BRAUN — cred că un clasament oglindește în primul rînd și în foarte mare măsură comportarea echipelor de-a lungul unui sezon și foarte puțin valoarea. De aceea și campionatele sînt pasionante, atrag atît de mult, fiin încordată atenția sutelor de mii de spectatori. Altfel, cu ordinea echipelor stabilite de valoare, ar insemna clasamente trase la indigo și campionate lipsite de ceea ce le asigură marea atractivitate și succesul de popularitate : surpriza, răsturnările de poziții. Desigur că există cazuri cînd locul din clasament concordă cu valoarea, dar ele — după mine — constituie excepții. De regulă însă, foarte numeroase sînt exemplele de locuri în clasament neconforme cu valoarea echipelor, în schimb conforme cu comportarea. Celtic și Rangers Glasgow, Real Madrid, Bayern München, A. C. Milan, Manchester United, Rapid Viena și Dinamo Kiev, ca să citez nume, sînt echipe de clasă internațională și, totuși, în campionatele respective sînt clasate în urma unor formații comparativ mai puțin valoroase, dar care au fost mai constante în joc. Deci, e vorba de FORMĂ, de COMPORTARE și nu de VALOARE. Iată ce oglindește în principal un clasament".

CIFRE GRĂITOARE

Dialogul nostru nu s-a oprit aici. Am căutat argumente și am găsit printr-o comparație între clasamentul turului 1968/69 și cel de acum. Ce a rezultat ? Patru echipe au acumulat același număr de puncte și au ocupat cam aceleași locuri : **„U" Craiova** 19 puncte locurile 2 și acum 3 ; **Jiul** 16, locurile 5—5 ; **Dinamo Bacău** 16, locurile 7—8 ; **Crișul** 12, locurile 15—13. În rest însă, echipele au realizat totaluri de puncte și au ocupat locuri complet diferite. Cîteva exemple : **U.T.A.** 22 puncte și locul 1 în 1968/69 ; 16 puncte și locul 6 în 1969/70 ; **Rapid** 13 p./14 și 20 p./1 ; **Politehnica** 17 p./3 și 10 p./15 ; **A.S.A.** 15 p./8 și 8 p./16 etc.

Dacă mai adăugăm și faptul **că la finele campionatului pe 1968/69 echipele au terminat pe cu totul alte locuri, rezultă că ordinea lor a depins de modul de comportare, de formă, deci de pregătire, de „jocul rezultatelor" și nu de valoarea în sine.** Și cum **valoarea unei echipe suferă puține modificări de la un sezon la altul, din iunie pînă în august sau din decembrie pînă în martie** — ca să fim mai concreți —, chiar în condițiile unor remanieri a loturilor, **înseamnă că și clasamentul actualului campionat este expresia comportării echipelor în cele 15 etape**, a unor fluctuații de formă, a unor circumstanțe previzibile sau imprevizibile (accidentări, rezultate influențate de arbitraje etc.), a unui efort prelungit prin diferite acțiuni paralele cu campionatul, a unui grad de oboseală atins la un moment dat datorită unui număr mare de jocuri disputate.

GRUPARE DUPĂ VELEITĂȚI MOMENTANE

Un prim aspect pe care-l oferă clasamentul turului se referă la gruparea echipelor, oarecum după veleitățile actuale :

1. **În frunte se află patru echipe care, cel puțin pentru moment, aspiră la primul loc.** Ele se află eșalonate pe spațiul a două puncte, la diferențe minime : **Rapid** 20, **Dinamo București** și **„U" Craiova** 19, **F.C. Argeș** 18. Cu o evoluție ca în toamnă sau mai bună, ele își pot păstra pretențiile și în retur și nu este exclus ca dintre ele să fie desemnată noua campioană.

2. Urmează la 2 puncte distanță, un pluton masiv de 8 echipe, de asemenea înșiruite pe două puncte, unele departajate de golaveraj sau de victoria directă : **Jiul, U.T.A., St. roșu**, și **Dinamo Bacău 16 p., Steaua, „U" Cluj** și **Farul 15, Petrolul** 14. Este **grupul „echipelor de mijloc"** din sînul cărora una sau două pot țîșni spre primele locuri, dar și spre subsol, mai ales că diferența de două puncte față de primul sau ultimul pluton nu înseamnă decît un meci cîștigat sau pierdut...

3. În fine, **în subsol găsim grupul celor aflate sub amenințarea retrogradării : Crișul** 12, **C.F.R.** 11, **Politehnica** 10 și **A.S.A.** 8 p. Pentru moment, singura lor preocupare este păstrarea locului în Divizia A, ceea ce uneori este mai greu decît cucerirea titlului.

Această grupare este în concordanță cu succesiunea rezultatelor și cu modul de comportare acasă — în deplasare a echipelor, care — în ciuda faptului că în acest campionat s-a constatat o oarecare creștere a spiritului ofensiv la jocurile disputate afară, totuși **rămîne un element decisiv în acumularea de puncte și ocuparea unui loc mai bun.** Baza o reprezintă **meciurile de acasă pentru absolut toate echipele (68,33% din jocuri au dat cîștig de cauză gazdelor)**, dar ceea ce a departajat echipele au fost punctele, cucerite afară **(31,66% din meciuri s-au încheiat la egalitate sau în favoarea oaspeților.**

ÎNTRE FORMĂ ȘI VALOARE

Desigur că în comentarea unui clasament se pot face referiri și la valoarea echipelor, fără ca aceasta să constituie un factor decisiv. Se știe însă că în condiții egale de comportare, de formă (bună sau proastă), ceea ce decide este valoarea (uneori și intervenția unor arbitri...). În ce măsură a operat valoarea în sezonul de toamnă ? Concluziile nu prea sînt favorabile. Pornind de la valoarea care o reprezintă fiecare divizionară A și raportînd-o la realizările sale reflectate în clasament ajungem la o nouă grupare a echipelor, dar diferită de cea de mai sus :

● O echipă, Rapid, ocupă o **poziție corespunzătoare cu posibilitățile și valoarea lotului** din toamnă.

● **Cinci echipe s-au autodepășit**, adică apreciem că **au realizat în tur mai mult decît au crezut și le ofereau posibilitățile reale** raportate la lot. În ordine ele sînt : **St. roșu, Jiul, Dinamo Bacău, F.C. Argeș** și **„U" Craiova.**

● Sub valoarea lor s-au comportat **Steaua** (aflată în plină construire a formației și în... căutarea unui coordonator în locul lui Constantin) și **Dinamo București** (un adevărat rezervor pentru echipa națională). Sînt cele două echipe, care — datorită loturilor valoroase, de care dispun — la fiecare început de sezon își propun cucerirea campionatului sau a Cupei.

● **Șase echipe nu confirmă pretențiile.** Trei formează o subgrupă de echipe experimentate : **U.T.A.** (campioana), **„U" Cluj** (care anul trecut a mers chiar la titlu la un moment dat) și **Farul** (cu lot consolidat și omogenizat valoric). A doua subgrupă întruneste formații tinere, dar talentate care nu izbutesc să depășească un platfon : **Petrolul, Crișul** și **Politehnica.**

● În fine, o ultimă grupă cuprinde pe **A.S.A.** și **C.F.R.** care se situează sub nivelul cerințelor și valorii unei competiții cum este Divizia A.

Reținînd și acest ultim aspect, considerăm că am înfățișat pricipalele laturi ale temei propuse în discuția noastră asupra clasamentului unui sezon care, judecat global, n-a oferit prea multe motive de satisfacție în privința nivelului său tehnic-spectacular, dar — în schimb — a accentuat un fenomen prezent, și în campionatul trecut : **o nivelare de sus în jos.** Ceea ce explică multe din semnele de întrebare consemnate de-a lungul celor 15 etape din toamnă.

Petre GAȚU

LOCURILE OCUPATE DE ECHIPE DUPĂ FIECARE ETAPĂ

ECHIPELE	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV
RAPID	6—11	3— 5	3— 4	1	1	1	1	2	2	3	2—3	1	1	1	1
DINAMO BUC.	2— 3	7	5— 6	2	6	3	3	1	1	1	1	4	2	4	2
„U" CRAIOVA	6—11	3— 5	2	7	3— 4	4	2	4—5	4	2	2—3	2	3	2	3
F. C. ARGEȘ	1	1	5— 6	6	2	2	6	3	3	4	4	3	4	3	4
JIUL	14—15	11	7	5	7	5— 6	8	6	7	5	5	6	6	5	5
U.T.A.	5— 7	2	1	3	3— 4	7	4	4—5	6	10	7	9	8	8	6
STEAGUL ROȘU	2— 3	9—10	12	12—13	12—13	9	7	11	8	9	6	8	7	6	7
DINAMO BACĂU	12	6	10	8	10	11	11	9	5	8	8	5	5	9	8
STEAUA	6—11	13—14	8— 9	10—11	9	10	9	8	12	7	11	10	9	7	9
„U" CLUJ	6—11	3— 5	3— 4	4	5	8	10	10	10	12	9	11	11	10	10
FARUL	14—15	9—10	13	9	8	5— 6	5	7	11	6	10	7	10	11	11
PETROLUL	6—11	12	8— 9	10—11	11	14	12	12	9	11	12	12	12	12	12
CRIȘUL	16	16	16	15	14	12	13	14	14	13	13	13	13	15	13
C.F.R. CLUJ	4	8	11	13—14	12—13	13	14	13	13	14	14	14	14	13	14
POLITEHNICA	6—11	13—14	14	16	16	15	16	15	15	15	16	15	15	14	15
A.S.A. TG. MUREȘ	13	15	15	12	15	16	15	16	16	16	16	16	16	16	16

Clasamentele prezentate mai sus au fost refăcute prin includerea rezultatelor meciurilor restante la etapele respective. În felul acesta, ordinea echipelor este fidelă rezultatelor etapelor COMPLETE. De aceea vor apărea nepotriviri publicate înaintea consumării restanțelor. Dacă nu am fi procedat așa, ar fi apărut mai mulți lideri decît numărul etapelor... Așa însă, succesiunea „capilor de pluton" a fost : **F. C. Argeș** (2 etape), **U.T.A.** (o etapă), **Rapid** (4 etape), **Dinamo București** (4 etape) și, din nou, **Rapid** (4 etape). Nepotrivirile, rezultate din nedisputarea restanțelor : **F. C. Argeș** a mai fost în frunte după etapa a V-a, **Dinamo București** după etapa a IV-a și apoi de 6 ori la rînd (etapele VIII—XIII), **Universitatea Craiova** după etapa a VII a, iar **Rapid** a fost de trei ori, după etapele a VI-a, a XIV-a și a XV-a...

ÎNSEMNĂRI DE VACANȚĂ

DINCOLO DE STADIOANE

Am trecut peste o duminică fără fotbal din multe aftelea cîte au mai rămas. Actorii gazonului verde sînt acum în mijlocul familiilor, indeletnicindu-se cu fel de fel de preocupări cotidiene. Și zilele vacanței trec vrînd-nevrînd, repede, chiar foarte repede. Nu știm cum s-or simți jucătorii, dar noua, reporterilor, care etapă de etapă ne aflam acolo, în cabinele lor, pentru a înfiripa mici discuții despre victorii sau eșecuri, ne-a venit așa într-o doară, dorul de revedere cu cei ce ne-au fost interlocutori o toamnă întreagă.

Am început mai întîi să dăm telefoane, apoi să-i căutăm acasă pe „mexicanii" noștri, pentru că despre ei va fi vorba în însemnările ce urmează. De ce tocmai despre ei ? Simplu ! Curînd scurt lor vacanță se apropie de sfîrșit și n-am fi vrut să scăpăm anumite aspecte din o zi obișnuită, fără antrenamente, fără meciuri amicale sau oficiale.

Curiozitatea noastră profesională n-a rămas nesatisfăcută. Iată succint cîteva secvențe surprinse.

Dumitrache în fața Palatului Telefoanelor

ÎN VIZITĂ... PRIN TELEFON, LA DOBRIN

Ca o măsură de prevedere, înainte de a lua drumul Pitештului am format numărul de telefon al casei Dobrin. Nu voiam să riscăm întrucît știam că „decarul" arșeyean are un bilet de tratament pentru Hercu-lane. În recepție apelul se repetă enervant. Nici un răspuns ! Încercăm la un alt număr, la „mama soacră". După puțină așteptare, ni se răspunde. Aflăm astfel că Dobrin, după ce s-a întors de la Curtea de Argeș, unde a avut de rezolvat anumite treburi personale, și-a împachetat lucrurile și este pe picior de plecare. „Mai încercați acasă încă o dată. De cîteva minute au plecat de la noi, după ce l-au lăsat aici pe Dănuț".

Nu dezarmăm ! Măcar să discutăm puțin cu Dobrin, deși am fi vrut să-i facem o vizită și, de ce nu, un instantaneu fotografic înainte de a pleca în stațiune la tratament. Repetăm numărul lui de acasă. O dată, de două ori, de trei ori. În sfîrșit, vocea pe care o așteptăm.

— Să trăiești Dobrine ! Bine că te-am găsit. Cînd ne prooteaza să te vizităm am aflat că ești gata de plecare...

— Chiar acum plec cu o mașină la spitalul din Spînoni, de lîngă Slatina, acolo unde este directorul medicul echipei noastre, Paul Tomescu.

— Parcă era vorba de Herculane ?

— Nu mai e timp. Acolo trebuia să fac cel puțin 20 de băi. Or, la începutul anotimnului viitoare trebuia să fiu prezent la lot, la București. De altfel să știți că mă simt bine. Odihna care urmează și razele, și împachetările în parafină mă vor reface total.

— Spune-ne însă ce-ai făcut zilele acestea acasă ?

O cascadă de răspunsuri primim de la celălalt capăt al firului : „Am dat examen pentru carnetul de șofer, pe care l-am luat. La sală a fost mai dificil, trasesem mers înșă struină" ; „Am învățat la română și istorie sub supraveghereea celui mai apropiat profesor, Gică, soția mea. Cînd mă întorc acasă cu turnesc să aștept examenele clasei a X-a de liceu" ; „Și una bună pentru reportajul dv. Intors acasă cu titlul de „maestru al sportului", i-am spus lui Dănuț în glumă : vezi ce mi-a adus mie Moș Gerilă dacă am fost cuminte ?, la care cu naivitatea lui de copil mi-a replicat : Mie ce-mi aduce ? Să vedem..."

Deodată auzim în receptor o voce feminină caldă : „Gicule a venit mașina !"

Ce puteam să-i urăm lui Dobrin, în finalul convorbirii, decît multă, multă sănătate.

BUJOR, BUJOREL ȘI FAMILIA CORBENILOR

Iată-ne în fața blocului D de pe Magistrala Nord-Sud, gata să pătrundem. Surpriză. Chiar în același moment ușa de la intrare se deschide și Hălmăgeanu cu fratele încărcate cu Hălmăgeanu II junior și o droaie de pachete, urmat de Rodica soția sa, ne întîmpină cu zîmbetul pe față. „Plec. Plec chiar acum la Blaj, la socrii mei". Într-adevăr, un Wartburg negru, parcat în fața blocului urma să-și transporte pasagerii către meleagurile natale ale soției.

Am profitat de cele cîteva minute dinaintea... startului — timp în care internaționalul nostru încerca cu manometrul pneurile — pentru a afla cîte ceva despre zilele de vacanță. „La Blaj voi fi supus unui adevărat interogatoriu, căci socrul meu este unul din cei mai înfocați amatori de sport. Și asta n-ar fi nimic dacă n-ar fi de față și cumnatul meu, Traian Ivănescu, pe care nu merge să-l... driblezi cu răspunsurile. Așa cum m-a obișnuit soția mea Rodica, de fiecare dată în preajma sărbătorilor de iarnă ne aflăm cu toții la Blaj, acolo în casa Corbenilor, familie care a dăruit voleibalului românesc patru jucători de prestigiu : Doina, Elena, Rodica și Ghiță Corbeanu cărora între timp li s-au adăugat și doi maeștri ai sportului, dar fotbaliști : eu și Traian Ivănescu. Aici depănăm împreună firul amintirilor sportive ale anului care s-a scurs, alei întîmpinăm laolaltă anul care vine.

De data aceasta eu nu voi avea însă tradiționala satisfacție. La 22 decembrie va trebui să fiu în Capitală, dată la care, împreună cu ceilalți tricolori, voi începe pregătirile pentru turneul la care vom porni la 2 ianuarie cu destinația Africa și America de Sud".

CORNEL DINU ȘI... GILDA

Pentru Cornel Dinu vacanța de iarnă coincide cu remedierea unei vechi neplăceri. Suferind de mai multă vreme de o amigdalită cronică, a luat hotărîrea să se opereze. Și s-a operat !

Așa că iată-l în halat și papuci, în apartamentul său, unde la recomandarea medicului va trebui să rămînă în convalescență 3—4 zile. Și pentru a-l scuti să vorbească, răspunsurile le-am primit prin intermediul unei foi de hîrtie și al unui stilou.

„E drept, nu pot profita prea mult de cele cîteva zile libere, dar nu regret deloc. Acum am ocazia să mă pregătesc pentru sesiunea de examene a anului II al Facultății de drept...".

Într-adevăr, înconjurat de un vraf de cursuri printre care distingem : Dreptul roman, Dreptul civil, Codul penal, Curs de criminalistică, ne-am convins că milițianul dinamovist este hotărît „să acționeze pe cont propriu" pentru ofensiva anului II. Lîngă el este sparta de gimnăstucerile unui cățeluș, care cu doi ochi negri de cărbune ce abia se zărește de sub părul stufos, îi privește pe internaționalul nostru. *„Este prietenul meu credincios, cățelușa foxterrier Gilda. Instinctul de prezi-une al Gildei este așa de dezvoltat, încît poate fi asemuit, păstrînd proporțiile, cu oracolul de la Delhi : nelinișteа pe care o manifestă înaintea unor meciuri ale echipei Dinamo este un indiciu aproape sigur al insuccesului. Și invers...*

Înainte, de Anul Nou, după cum se va comporta Gilda voi ști dacă voi avea un an bun sau nu. Sper că știți la ce mă refer... Exact, la Mexic. Sînt convins că Gilda, cu instinctul ei de previziune îmi va afla gîndurile, se va bucura din plin, iar anul 1970 va reprezenta pentru mine și pentru iubitorii fotbalului, un an de satisfacții".

UN GOL ÎN DUBLU EXEMPLAR, TELEFOANE ȘI „VALEA PĂPUȘILOR"

Cînd a sunat clopotelul avea deja pregătite creionul și hîrtia. A așteptat să asă ceilalți colegi din clasă și, grăbit, a început să așearnă, pe fila aceea ruptă dintr-un caiet de matematică, MAREA SA DORINȚĂ. O dorință care a încăput în cinci rînduri scrise la repezeală într-o recreație la școală. O școală dintr-un îndepărtat colț de țară, în apropierea cărora, pe un teren carosare, fotbalul s-a întîlnit cu tinerețea sa...

Băiuțul că așa s-au întîmplat lucrurile. Apoi am primit scrisoarea la redacție.

Zilele trecute ploua în rafale reci. Ianuarie zărit pe Dumitrache și pentru a-l aduce am traversat Calea Victoriei. Se grăbea. Și ploaia era de vină.

— Un pusti, dintr-un sat de pe nogă Cîmpulung Moldovenesc vrea să știe cine a fost cel mai frumos gol pe care l-ai marcat în acest an ?...

Dumitrache nu s-a gîndit prea mult :

— De fapt au fost două. Sau dacă vreți, unul în dublu exemplar. Pentru că au semănat ca două picături de apă. Pe stadiul atenian Karaiskakis, în primăvară, în partida lui Konomopoulos...

Două volei-uri imparabile.

Ne retrăsesem sub copertina unui chioșc de răcoritoare pe care furia vîntului încerca s-o smulgă din chingi. Și dialogul despre goluri a continuat încă vreo cîteva minute încheindu-se cu :

— Am 21 de ani, încă o sută (de goluri) și îl voi ruga mult pe nea Titus Ozon să nu se supere...

Învingătorul lui Banks de pe Wembley viza, acolo, pe Calea Victoriei, în apropierea Telefoanelor, titlul de golgeter absolut al primei noastre diviziI. Înainte de a ne despărți l-am întrebat, fără a viza ceva precis.

— Încotro ?...

— Să-ncerc marea cu degetul !...

— Adică ?...

— Stau pe Viilor și cu toate că în centrala noastră din cartier nu mai sînt circuite telefonice libere, caut să-mi instalez telefon. Pentru a mai descongestiona (de apeluri pentru mine) **numerele de telefon ale clubului. Știu că nu prea am șanse, dar încerc...**

Am mai aflat că în sutoria vacanță pe care o are la dispoziție, blondul atacant dinamovist va pleca, vreo trei-patru zile, undeva la munte. Îi place muntele, aerul tare, măretia pădurilor de brazi.

Și iată-l încă odată spontan în discuție, cu în unele faze incandescente din fața porților adverse.

— Ați văzut „Valea păpușilor" ? Cum este ? Vreau să-l văd astăzi. La revedere...

ÎNREGISTRÎND... „DOWN TO EARTH"

În două ipostaze l-am surprins pe Dan Coe, fundașul central al naționalei.

Mergeam împreună spre stadionul GiuleștI. Ne spunea că, în ceea ce-l privește, n-ar fi vrut să se încheie sezonul, că se simte foarte bine din punct de vedere psihic și că atunci cînd se află în excelentă dispoziție totul merge de la sine, ca pe roate. Ne explica, de asemenea, de ce nu va pleca din București în această scurtă vacanță, de ce preferă să-și petrecă timpul liber în mijlocul familiei.

Înainte de a intra pe poarta stadionului s-a oprit brusc. Cînd îi revine în minte cîte o idee mai aparte, Dan rămîne pironit locului căutînd să ți-o explice, înșiruind argument după argument pînă în momentul cînd s-a convins că l-ai înțeles.

— Mîine, 13 decembrie, Dana, fetița mea, împlinește un an. Faptul acesta mă face să-mi reamintesc una dintre cele mai grele perioade din viață. Exact acum un an Rapidul avea... 13 puncte și era amenințat de retrogradare. Și națională, pentru mine, se afla atunci la o distanță greu de recuperat. Cum stau lucrurile acum, după un an ? Am o fată cumplit de neastîmpărată, pe care o iubesc enorm. Rapidul, știți unde se află. Cît despre națională, cine și-ar fi imaginat ?... Iată tot atîtea motive de mari satisfacții pentru mine...

Din dialogul cu Dan voiam, însă, să excludem complet fotbalul. Mă interesau cîteva din preocupările sale mai intime, cărora le rezervă mare parte din timpul lui liber. L-am căutat acasă. Ne-a primit, cu amabilitate, și iată-ne discutînd despre... muzica stereofonică.

— Este una dintre pasiunile mele mai actuale. Îmi petrec multe ore făcînd înregistrări de pe discuri stereo pe benzi de magnetofon...

Și, cu o elocință deosebită, Dan a căutat, minute în șir, să ne explice care sînt avantajele muzicii stereofonice. Între timp, pregătise pik-up-ul și magnetofonul și două dintre discurile recent achiziționate, așteptau apăsarea pe butoanele de pornire : **Down to earth** (Stevie Wonder) și **To love somebody** (Nina Simone).

Două melodii deosebite, în interpretări excelente. Îi plac mult și nu-și poate ascunde (nici n-ar fi avut de ce) satisfacția.

Apropîndu-se clipa... retragerii noastre, Dan ne-a asigurat că va continua să bată magazinele Muzica, Romanța, Victoria, că nu va exista turneu din care să nu revină cu cel puțin unul dintre discurile acestea stereo care-i... răpesc ore din timpul liber, redîndu-i, în schimb, multe ...clipe de destindere.

AFARĂ... PLOUĂ LINIȘTIT, ȘI-N CASĂ ARDE FOCUL

Răducanu nu este greu de găsit. Orice amator de fotbal din str. Sebastian te poate îndruma spre casa „uriașului". Lucru de mirare, casa este scundă ; pitită după un gard înalt, într-o curte curată lună, păzită gălăgios de un cățel cît o minge de fotbal, zărențuit și obrăznic (la dimensiunile și numele său de „Pufi", atribuitul „rău", ni s-ar părea o exagerare).

Pe Răducanu l-am găsit întretinîndu-și amabil musafiri dragi : logodnica sa Stefania Dumitru și coechipierul lui de la înaintare, Manzurachis. Amfitrionul cel mai grijulin și agitat este desigur mama lui Răducanu, gospodină, simplă și cumsecade. Strecoară spre Rică el ei priviri duioase, mai dese în ultima vreme, de cînd a simțit cu intuiție maternă că în curînd bătăușul ei cel mai mic, va dura un cămin. Atmosfera este destinsă, navetează totuși între vesel (cînd Răducanu, hîtru, își antrenează mama, altminteri spectatoare fidelă la meciurile Rapidului, în comentarii fotbalistice cu nuanță bănățeă) și prav (cînd Mazurachis, bătînd tactul în tăblia mesei, cîntă cu accente dramatice, melodii sentimentale). Este o seară de familie, o seară plăcută și calmă, în care portarul echipei naționale a strîns lîngă pieptul lui larg, atîta vreme în bătaia mingilor și crampoanelor adversarilor, cîteva ființe inimdrăgite. Răducanu, dominînd „atmosfera" cu statura și vocea, rețîă la un moment dat, spontan și cu farmec specific, secvențe din drumul său spre poarta echipei naționale, din drumul echipei naționale spre platourile Mexicului. Mama ascultă cu emoție, logodnica cu mîndrie, Mazurachis cu admirație. Într-un tîrziu, Răducanu, scuzîndu-se, s-a retras într-un colț al camerei cu o duzină de plicuri în față : recolta de scrisori din ziua aceea, prin care admiratori necunoscuți îi solicitau, ca întotdeauna, cîteva rînduri și o iscălitură. El le răspunde tuturora cu promptitudine și, mărturisește, cu recunoștință. În intimitatea familiei, în răgazul vacanței meritate, Răducanu este Rică, un băiat afectuos cu mama sa, delicat cu logodnica, jovial cu prietenii.

Mama lui Răducanu a făcut niște prăjituri delicioase. Rică, logodnica lui și Mazurachis au ocazia să se convingă

Am prezentat secvențe din vacanța cîtorva jucători ai echipei noastre naționale. Pe ceilalți nu i-am uitat. Pur și simplu nu i-am găsit. Avem însă vești și despre unii dintre ei. Cînd citiți aceste rînduri, **Deleanu**, de pildă, efectuează o călătorie de agrement cu automobilul prin țară (via Iași), **Domide** se află la Sudacea, pe cîteva zile de excursie, **Lupescu** se ocupă de grijile cotidiene ale unei case de familie serios (fără să uite micile mișcări pe stadionul GiuleștI), **Ghergheli**, după un tratament terapeutic, a plecat la Baia Mare, etc., etc. Un lucru este cert : la 22 decembrie toți acești băieți, de care ne legăm speranțele noastre pentru Mexic, se vor reîntîlni sub bagheta lui Angelo Niculescu.

După vacanță, mușchii sînt odihniți, cugetul clar. Și bătălia Mexicului poate continua !

Reportaj de : **Stelian TRANDAFIRESCU, Laurențiu DUMITRESCU, Ion CUPEN, Gheorghe NERTEA.**
Fotografii de **S. BRAȘOVEANU**